

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžf/24/2012
Identifikačné číslo spisu:	1011200168
Dátum vydania rozhodnutia:	18.09.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Ida Hanzelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:1011200168.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a Mgr. Petra Melichera v právnej veci žalobcu: Turnaj Mladých Fyzikov, IČO: 36 075 850, so sídlom Dúbravská cesta 9, Bratislava, právne zastúpený: Mgr. Vladimír Šárník, so sídlom Národného oslobodenia 25, Bernolákovo, proti žalovanému: Ministerstvo financií Slovenskej republiky, so sídlom Štefanovičova 5, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. MF/027623/2010-243/806 zo dňa 9.12.2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/25/2011-40 z 15.3.2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/25/2011-40 zo dňa 15. marca 2012 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. MF/027632/2010-243/806 zo dňa 9.12.2010 z r u š u j e a v e c v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v i n ý zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 770,22 Eur do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia na účet právneho zástupcu žalobcu Mgr. Vladimíra Šárnika.

Odôvodnenie

I.

Rozsudkom krajského súdu bola zamietnutá žaloba, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného, ktorým zamietol odvolanie a potvrdil rozhodnutie Správy finančnej kontroly v Bratislave (ďalej len „SFK“) zo dňa 15.10.2010 č. I/531/109/2010 o tom, že audítorská skupina SFK Bratislava zistila u žalobcu použitie finančných prostriedkov EU nad rámec oprávnenia, čím došlo k porušeniu § 31 ods. 1 písm. b/ zák. č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a podľa § 31 ods. 3 zák. č. 523/2004 Z.z. SFK ukladá občianskemu združeniu Turnaj Mladých Fyzikov (účastníkovi konania) podľa § 31 ods. 4 zák. č. 523/2004 Z.z. povinnosť odvieť verejné prostriedky, ktoré boli použité nad rámec oprávnenia, ktorým došlo k vyššiemu čerpaniu verejných prostriedkov, a to vo výške 718,23 Eur, na príslušný účet pre vrátenie prostriedkov EU.

Krajský súd zistil, že Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja SR (ďalej len „MV RR“) požiadalo SFK dňa 22.5.2007 o vykonanie finančnej kontroly na občianske združenie Turnaj Mladých Fyzikov pre

projekt PHARE CBC SR/AT 2003/005-704.03-0021, nakoľko tento konečný príjemca bol požiadaný o vrátenie finančných prostriedkov vo výške 2.482,86 €. MF SR listom zo dňa 19.8.2008 udelilo písomný súhlas pre SFK na vykonanie auditu v súlade s § 35a ods. 4 zákona č. 502/2001 Z.z. o finančnej kontrole. SFK listom zo dňa 15.10.2009 oznámila o.z. Turnaj mladých fyzikov začatie vládneho auditu. Podľa správy z vládneho auditu zo dňa 22.6.2010 audítori zistili, porušenie finančnej disciplíny vo výške 718,23 € podľa ustanovenia § 31 ods. 1 písm. b) zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy. Prerokovanie predbežnej správy z vládneho auditu sa uskutočnilo dňa 22.6.2010. Zúčastnené osoby na stretnutí prerokovali závery vládneho auditu a zistený nedostatok. Auditovaná osoba zistený nedostatok neakceptovala. Podľa tejto správy z vládneho auditu predmetom vládneho auditu sú finančné prostriedky zálohy vo výške 20.592,46 € ako verejných prostriedkov podľa ustanovenia § 2 zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy. Auditorská skupina pri overovaní správnosti a oprávnenosti jednotlivých výdavkov vychádzala z dokladov, podpornej dokumentácie a písomností, ktoré predložila auditovaná osoba a z podkladov od Agentúry na podporu regionálneho rozvoja MVaRR SR, ktorá je kontraktáčnym orgánom pre uvedený grant. Auditorská skupina pri overovaní oprávnenosti výdavkov zohľadnila presuny prostriedkov medzi schválenými rozpočtovými položkami v rámci jednotlivých skupín položiek a medzi skupinami rozpočtových položiek do výšky 15 % pôvodnej čiastky oprávnených nákladov plánovaných a schválených na skupinu rozpočtových položiek v zmysle čl. 9.2. Zmluvy. Presuny je možné vykonať len medzi schválenými rozpočtovými položkami, resp. nie je možné vytvoriť novú položku rozpočtu. Navýšenie prostriedkov v kapitole 10. Administratívne/Nepriame náklady však nie je prípustné. Auditorská skupina po overení výdavkov projektu a zohľadnení presunov prostriedkov vyčíslila výšku celkových oprávnených výdavkov za operáciu vo výške 22.330,60 €. Z toho nárok na preplatenie z prostriedkov PHARE vo výške 89 % predstavuje čiastku 19.874,23 €. Prijemcovi boli vyplatené prostriedky vo výške 20.592,46 € ako zálohová platba v zmysle čl. 4.2. Osobitných podmienok Zmluvy. Rozdiel vo výške 718,23 € preto predstavuje použitie finančných prostriedkov predvstupového programu PHARE nad rámec oprávnenia poskytnutých Kontraktáčnym orgánom.

Listom zo dňa 14.9.2010 oznámila SFK občianskemu združeniu Turnaj Mladých Fyzikov začatie správneho konania, na čo Turnaj Mladých Fyzikov reagoval svojím vyjadrením zo dňa 21.9.2010, v ktorom uviedol, že:

- trvá na tom, že oprávnenosti, resp. neoprávnenosti nákladov rozhodol už Okresný súd Bratislava II vo svojom rozhodnutí zo dňa 6.6.2008
- SFK je rozhodnutím súdu viazaná
- SFK nesprávne pri audite aplikovala spôsob zmeny rozpočtu zo strany kontrolnej skupiny
- je absurdné, ak kontrolná skupina označila za neoprávnené výdavky účtované v nepriamych nákladoch preto, lebo neboli explicitne uvedené v projekte
- žiadajú zabezpečiť celý projektový spis od kontraktáčného orgánu, ktorý nebol kontrolnej skupine k dispozícii

- žiadal zabezpečiť interné hodnotiace dokumenty kontraktáčného orgánu k predmetnému projektu

Prvostupňovým rozhodnutím č. I/531/109/2010 SFK rozhodla, že občianske združenie porušilo § 31 ods. 1 písm. b) zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a na základe ustanovenia § 31 ods. 9 zákona č. 523/2004 Z.z. uložila žalobcovi povinnosť odvieť verejné prostriedky, ktoré boli použité nad rámec oprávnenia, ktorým došlo k vyššiemu čerpaniu verejných prostriedkov a to vo výške 718,23 €. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 37 ods. 3 a 7, ďalej ustanoveniami § 31 ods. 1 písm. b), ods. 4 písm. b) a ods. 8 zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách. Vo svojom odôvodnení správny orgán zhrnul správne konanie a dospel k záveru, že sa stotožňuje so záverom kontroly.

Voči prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu sa žalobca listom zo dňa 2.11.2010 odvolal. V odôvodnení namietal, že:

- vládni audítori nesprávne aplikovali pravidlo o povolenej zmene rozpočtu, keď limit 15 % na presun medzi jednotlivými existujúcimi skupinami položiek aplikovali i na jednotlivé presuny medzi položkami v rámci skupiny
- zmenu rozpočtu v položke 3.2.1., kde nákup jedného notebooku bol nahradený nákupom dvoch považuje za zmenu rozpočtu zmenou položiek a jednotkovej ceny a teda ho považuje žalobca za

oprávnený výdavok

- tvrdenie, že položky občerstvenie a vybavenie neboli zahrnuté v rozpočte v rámci sumárnych položiek na stravu a spotrebný materiál neobstoí
- ďalej namietal postup audítorov, ktorí riadne nezdokladovali zaradenie niektorých výdavkov medzi neoprávnené.

MF SR ako druhostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí č. MF/027623/2010- 243/806 zo dňa 9.12.2010, ktorým žalovaný odvolanie žalobcu zamietol a napadnuté rozhodnutie Správy finančnej kontroly Bratislava č. I/531/109/2010 zo dňa 15.10.2010 potvrdil. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že vládni audítori preverovali finančné prostriedky poskytnuté vo forme zálohy vo výške 20.592,46 € zo strany kontraktáčného orgánu. Na poskytnutú príslušnú čiastku sa viažu ustanovenia zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách. Kúpu druhého notebooku podľa čl. 9 ods. 1 vytváranie nových položiek vo schválenom rozpočte projektu je možné vykonať zo strany prijímateľa iba kvalifikovaným spôsobom, teda písomným dodatkom a nie na základe vlastnej vôle. To isté sa týkalo podľa žalovaného aj položky občerstvenie. K položke 10 Administratívne náklady bolo zistené, že nepriame náklady spojené s realizáciou projektu mohli byť vyúčtované podľa programových dokumentov maximálne do výšky 7 % z priamych nákladov projektu.

S poukazom na schválený rozpočet podľa zmluvy bolo uvedené percento stanovené kontraktáčným orgánom na výšku 6,33 % v súlade s čl. 9 ods. 2 nie je možné na nepriame náklady aplikovať pravidlo o presune finančných prostriedkov. Podľa zmluvy z prostriedkov PHARE bol nárok na preplatenie 89 % odhadovaných celkových oprávnených nákladov, tak z celkovej sumy oprávnených nákladov 22.330,60 € predstavuje 89 % finančnú čiastku 19.874,23 €. Zálohou však účastníkovi konania boli poskytnuté verejné prostriedky v sume 20.592,46 € a teda rozdiel medzi 89 % vyčíslených oprávnených nákladov a poskytnutou zálohou predstavuje sumu 718,23 €. Druhostupňový správny orgán po dôslednom preskúmaní napadnutého rozhodnutia uviedol, že účastník konania porušil finančnú disciplínu a preto rozhodol tak, že odvolanie zamietol a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie.“

V preskúmvanej veci je podľa krajského súdu „nesporné, že vládni audítori vykonaným vládnym auditom preverovali finančné prostriedky poskytnuté vo forme zálohy, t.j. vo výške 20.592,46 € zo strany kontraktáčného orgánu 8.8.2005 z účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedeného Ministerstvom financií SR, odborom národného fondu na účet príjemcu č. 0179072206/0900. Poskytnutá finančná čiastka zálohy je podľa § 2 zákona č. 523/2004 Z.z. verejnými prostriedkami a na hospodárenie s ňou sa vzťahujú pravidlá rozpočtového hospodárenia upravené zákonom č. 523/2004 Z.z. Vládný audit bol vykonaný v čase od 11.11.2009 do 14.6.2010. Po overení výdavkov projektu a zohľadnení presunov vyčísliła audítorská skupina výšku celkových oprávnených výdavkov za operáciu vo výške 22.330,60 €. Zmluvne stanovené kritériá nespĺňali výdavky uvedené v tabuľke na strane 3 a 4 napadnutého rozhodnutia. V rámci hlavného auditu boli overené oprávnené výdavky pri jednotlivých kategóriách rozpočtových položiek a pri položke 10 administratívne náklady boli zistené nepriame náklady spojené s realizáciou projektu, ktoré v zmysle programových dokumentov mohli byť vyúčtované do výšky 7 % z priamych nákladov projektu. S poukazom na schválený rozpočet podľa zmluvy bolo uvedené percento kontraktáčným orgánom stanovené na 6,33 %. V súlade s čl. 9 všeobecných a administratívnych podmienok na nepriame náklady nemožno aplikovať pravidlo o presune finančných prostriedkov s dôslednou aplikáciou danej podmienky pri položke 10. Administratívne náklady audítorská skupina uznala ako oprávnené nepriame výdavky také, ktoré boli vynaložené v súvislosti s realizáciou projektu, spĺňali podmienky oprávnenosti a neboli uvedené v niektorej z položiek priamych nákladov. Podľa tabuľky na strane 5 napadnutého rozhodnutia vládni audítori uznali po overení oprávnenosti nepriame administratívne náklady vo výške 805,38 €. Rozpočet a jeho plnenie po zohľadnení oprávnených nákladov a presun medzi jednotlivými kapitolami rozpočtu je auditujúcim orgánom podrobne rozanalyzovaný. Zálohou žalobcovi boli poskytnuté verejné prostriedky v sume 20.592,46 €. Rozdiel medzi 89 % vyčíslených oprávnených nákladov a poskytnutou zálohou predstavuje sumu 718,23 €. Uvedené zistenie bolo s poukazom na pravidlá rozpočtového hospodárenia kvalifikované správnym orgánom prvého stupňa ako porušenie finančnej disciplíny podľa § 31 ods. 1 b citovaného zákona, t.j. poskytnutie alebo použitie verejných prostriedkov nad rámec oprávnenia, ktorým dôjde k vyššiemu čerpaniu verejných prostriedkov.

Krajský súd v Bratislave na základe vyššie uvedených skutočností dospel k právnomu záveru totožnému so závermi správnych orgánov a konštatoval, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona. Súd má za to, že v preskúmanej veci vykonaným šetrením bolo na základe relevantných dôkazných materiálov dostatočne preukázané prečerpanie, resp. čerpanie verejných prostriedkov nad 89 % vyčíslených oprávnených nákladov, čím zo strany žalobcu došlo k porušeniu finančnej disciplíny podľa § 31 ods. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlách.“ (koniec cit.)

V dôsledku takéhoto zistenia, potom správny orgán, podľa krajského súdu, postupoval v súlade so zákonom, keď žalobcovi uložil povinnosť odvieť verejné prostriedky vo výške 718,23 €, ktoré boli použité nad rámec oprávnenia v súlade s vyššie cit. ust. § 31 ods. 4 zákona č. 523/2004 Z.z.

Krajský súd vo svojom rozsudku poukázal aj na právoplatný rozsudok vydaný v konaní pod sp. zn. 50C/219/2007 Okresného súdu Bratislava II a uviedol, že v uvedenom konaní nebolo predmetom sporu posúdenie oprávnenosti výdavkov poskytnutých vo forme zálohy podľa grantovej zmluvy, preto uvedený rozsudok nemôže mať vplyv na vedené správne konanie a uloženie sankcie za porušenie finančnej disciplíny.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie, v ktorom žiadal prvostupňový rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť. Podľa žalobcu rozsudkom predovšetkým došlo k porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu, pretože súd sa fakticky žalobnými námietkami žalobcu nezaoberal, a s výnimkou jedinej sa s nimi v rozsudku absolútne nevysporiadal. Súd o žalobe rozhodoval tak, ako keby vôbec neobsahovala dôvody, ako keby išlo iba o blanketovú žalobu.

Žalobca v žalobe namietal:

1. použitie nesprávnej metodiky pre posúdenie oprávnenosti jednostrannej zmeny rozpočtu vykonanej žalobcom (presuny bez obmedzení v rámci skupiny a presuny do 15 % medzi skupinami);
2. absenciu vysvetlenia jednotlivých súm uvedených v tabuľke obsiahnutej v rozhodnutí, keď prakticky každé číslo je iné, než zodpovedá žalobcom uplatneným výdavkom;
3. absenciu vysvetlenia celkovej výšky oprávnených výdavkov autoritatívne určenej SFK;
4. nesprávne právne posúdenie výdavku na notebook;
5. nesprávne vecne posúdenie výdavkov na nákup piva a vína (Club Modra rest. M.K.M. Trading);
6. nesprávne vecné a právne posúdenie výdavku na občerstvenie organizátorov turnaja (Steam & Coffee);
7. nesprávne vecné a právne posúdenie výdavkov na kúpu kancelárskeho počítačového a komunikačného vybavenia (dodávateľ Fridrich Matz);
8. nesprávne právne a vecné posúdenie zahraničných diét;
9. absencia vysvetlenia výhrad SFK a žalovaného k vyúčtovaniu používania motorového vozidla;
10. nepreskúmateľnosť rozhodnutia SFK aj žalovaného;
11. poukázal na existenciu záväzného rozsudku všeobecného súdu.

Podľa žalobcu súd všetky argumenty, ktoré poukazovali na absolútnu zmatečnosť a nepreskúmateľnosť rozhodnutia SFK aj žalovaného, úplne a dôsledne ignoroval a riadne odôvodnenie nahradil iba frázami opísanými z rozhodnutí SFK a žalovaného, bez toho, aby sa nad nimi čo i len trochu zamyslel. Súd sa dokonca odvolal na spornú tabuľku obsiahnutú v rozhodnutí, ktorej absolútnu nezrozumiteľnosť a arbitrárnosť žalobca namietal v žalobe. Súd podľa žalobcu veľmi stručne a povrchno reagoval len na jediný argument poukazujúci na existenciu záväzného rozhodnutia Okresného súdu Bratislava II o oprávnenosti výdavkov žalobcu, keď iba všeobecne uviedol, že predmetom konania pred Okresným súdom Bratislava II údajne nebolo posúdenie oprávnenosti výdavkov poskytnutých vo forme zálohy. Takýto záver súdu je však podľa žalobcu absolútne mylný. Predmetom konania pred Okresným súdom Bratislava II totiž naopak bolo posúdenie všetkých výdavkov žalobcu. Žalobca sa v uvedenom konaní nedomáhal preplatenia konkrétnych výdavkov doposiaľ nepokrytých zálohou, ale domáhal sa zaplatenia

rozdielu medzi zálohou a celkovou sumou vynaložených výdavkov. O takomto predmete konania Okresný súd Bratislava II nemohol rozhodnúť bez toho, aby posúdil celý schválený rozpočet, posúdil každý jednotlivý výdavok a následne porovnal celkovú sumu oprávnených výdavkov s výškou poskytnutej zálohy. Iba takto súd mohol zistiť, či žalobca má nárok na ním žalovaný doplatok prostriedkov. Predmetom konania teda nebolo preplatenie určitej časti výdavkov, ani poskytnutie iba akejsi ďalšej platby, bez viazanosti na dovtedy vynaložené výdavky. Pokiaľ by Okresný súd Bratislava II dospel k záveru, že suma žalobcom vynaložených výdavkov je nižšia ako poskytnutá záloha, žalobu by zamietol. Pokiaľ naopak žalobcovi priznal ním požadovanú sumu, znamená to, že dospel k záveru, že žalobcom vynaložené oprávnené výdavky sú v súhrne vyššie ako poskytnutá záloha. Okresný súd Bratislava II totiž neposudzoval iba niektoré výdavky zodpovedajúce žalovanej sume, ale súd musel posúdiť každý jednotlivý výdavok a porovnať ho s rozpočtom, aby mohol zistiť, či poskytnutá záloha kryje celú sumu oprávnených výdavkov alebo nie. Rozpočet projektu totiž nebol časovo ani vecne rozčlenený na výdavky zodpovedajúce zálohe a výdavky zodpovedajúce refundačnému doplatku. Rozpočet bol koncipovaný ako jeden celok a v Zmluve o poskytnutí nenávratného finančného príspevku bolo dohodnuté, že 89 % sumy rozpočtu (nie konkrétne výdavky predstavujúce 89 % rozpočtu) bude poskytnuté zálohovo a zostávajúcich 20 % sumy rozpočtu bude poskytnutých refundačne, po posúdení miery čerpania rozpočtu.

Presne takto dokonca, podľa žalobcu, pri kontrole postupovala aj SFK - nerozčlenila totiž výdavky na výdavky pripadajúce na zálohu a výdavky pripadajúce na doplatok. SFK zoradila výdavky do tabuľky rozpočtu, vykonala ich súčet a porovнала ich so sumou už vyplatenej zálohy a dospela k záveru, že žalobca nielenže nemá nárok na refundačný doplatok, ale ešte by aj mal vrátiť časť z prijatej zálohy. SFK zjavne neporovnávala jednotlivé výdavky podľa toho či pripadajú na zálohu alebo na doplatok, ale posudzovala celý rozpočet. Presne to isté však urobil aj Okresný súd Bratislava II a dospel k inému záveru, ako SFK a žalovaný. Rozsudok Okresného súdu Bratislava II preto bol v zmysle ust. § 159 ods. 2 OSP povinný rešpektovať tak žalovaný, ako aj súd.

Žalovaný v písomnom vyjadrení žiadal prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na to, že právny zástupca žalobcu vychádza pri svojej argumentácii v odvolaní najmä z výsledku súdneho konania vedeného na Okresnom súde Bratislava II pod číslom konania 50C/219/2007-165, v ktorom sa žalobca ako navrhovateľ domáhal vyplatenia zostatku grantu podľa grantovej zmluvy. Predmetom súdneho sporu však nebolo posúdenie oprávnenosti výdavkov poskytnutých vo forme zálohy podľa grantovej zmluvy a podľa príslušných ustanovení zákona č. 523/2004 Z. z. Na základe uvedenej skutočnosti zastáva žalovaný právny názor, že predložený rozsudok nemá právny dopad na správne konanie vo veci uloženia sankcie za porušenie finančnej disciplíny a nemá právnu záväznosť vo vzťahu k vykonanému vládnomu auditu a jeho výsledkom. V rozsudku č. k.: 50C/219/2007-165 zo 06.06.2008 (ďalej len "rozsudok") je výslovne uvedené, že podnet vo vzťahu k Správe finančnej kontroly nesúvisí s právnym základom sporu (str. 6 rozsudku, posl. odsek).

Predmetom vykonaného vládneho auditu boli len finančné prostriedky poskytnutej zálohy v sume 20 592,46 € (dôkaz: bod 4 Oprávnenosť nákladov, str. 6 Správy z vládneho auditu vypracovanej 22.06.2010). Vládni audítori po overení správnosti a oprávnenosti výdavkov na implementovanie a po zohľadnení presunov finančných prostriedkov z PHARE vypočítali, že oprávnené výdavky predstavovali sumu 22 330,60 €. Podľa grantovej zmluvy nárok na preplatenie predstavoval ekvivalent 89 % (článok 3.2 osobitných podmienok grantovej zmluvy), t. j. 19 874,23 €. Formou zálohovej platby boli v súlade s článkom 4.2 osobitných podmienok grantovej zmluvy žalobcovi vyplatené finančné prostriedky v celkovej výške 20 592,46 € (prevod bol uskutočnený 08.08.2005 z účtu vedeného Ministerstvom financií SR - odborom Národného fondu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedeného v Štátnej pokladnici SR). Rozdiel medzi skutočnými oprávnenými výdavkami vyčíslenými vládnymi audítormi a vyplatenými finančnými prostriedkami predstavuje finančnú čiastku 718,23 € (22 330,60 € - 20 592,46 €), čo je suma poskytnutých finančných prostriedkov použitá nad rámec oprávnenia.

Podľa názoru žalovaného, žalobca sa domnieva, že metodika, ktorá bola pri vládnom audite použitá nerešpektuje článok 9(2) Prílohy II grantovej zmluvy ani článok 17(2) tej istej prílohy. Žalobca pri svojich úvahách vychádza z čisto subjektívneho predpokladu, že z grantu mal dostať 89 % z 28 922,0 €,

čo predstavuje finančnú čiastku 25 740,58 € podľa schváleného rozpočtu. Pritom jednotlivé dôkazné prostriedky v administratívnom spise jednoznačne preukazujú, že vládny auditom bola overená iba správnosť poskytnutej zálohy a vládni audítori vychádzali zo skutočnej výšky preukázaných oprávnených nákladov. Počas vládneho auditu boli overené všetky predložené účtovné doklady z toho hľadiska, či spĺňajú podmienky stanovené výzvou 2003/005-704.03 (časť 2.1.4) ako aj podmienky stanovené v grantovej zmluve - podľa článku 14 Všeobecných podmienok jej Prílohy II. Prehľad overených a uznaných oprávnených výdavkov je uvedený v Prílohe I Správy z vládneho auditu vypracovanej 22.06.2010. Vládni audítori vykonali prepočty na každú položku v skupine zvlášť, pretože pri vládnom audite pracovali s jednotlivými účtovnými dokladmi podľa účtovníctva žalobcu a nebol im predložený zoznam dokladov k vyúčtovaniu grantu. Súčasne pri posudzovaní oprávnenosti výdavkov vychádzali z ustanovení grantovej zmluvy a jej príloh. Podľa článku 9(1) prílohy II grantovej zmluvy „akékoľvek zmeny a doplnky zmluvy, alebo ich príloh, musia byť vyhotovené písomne formou dodatku“. Žalovaný zdôraznil, že žiadny písomný dodatok v súlade s citovaným ustanovením uzatvorený nebol.

Pri posudzovaní celej veci je podľa právneho názoru žalovaného potrebné mať na zreteli skutočnosť, že žalobca dobrovoľne požiadal o grant z prostriedkov PHARE, pristúpil na zmluvné podmienky stanovené grantovou zmluvou, s ktorými sa najskôr oboznámil a súhlas s nimi vyjadril svojím podpisom. Keďže poskytnuté finančné prostriedky majú s poukazom na § 2 zákona č. 523/2004 Z. z. a § 37 ods. 7 zákona č. 523/2004 Z. z. charakter verejných prostriedkov, je ich príjemca povinný pri ich použití dodržiavať aj pravidlá rozpočtového hospodárenia stanovené zákonom č. 523/2004 Z. z.

Ministerstvo financií Slovenskej republiky (žalovaný) vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodlo a konalo vo veci v súlade so zákonom č. 523/2004 Z. z. ako aj so zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov.

III.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania a dospel jednomyseľne k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 3 OSP, ak odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu v medziach žaloby nie je v súlade so zákonom a súd prvého stupňa žalobu zamietol, môže rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že zruší rozhodnutie správneho orgánu a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie.

V danom prípade odvolací súd zrušil rozhodnutie žalovaného z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. a/, c/, d/ a e/ OSP na základe nasledovných skutkových zistení a z toho vyplývajúcej právnej úvahy:

Zo spisového materiálu (administratívneho spisu žalovaného) ako aj z rozsudku krajského súdu vyplýva, že vládny audit, ktorého zistenia boli podkladom pre vydanie preskúmaného rozhodnutia, bol vykonaný v čase od 11.11.2009 do 14.6.2010. Nesporné je aj to, že Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja požiadalo o vykonanie finančnej kontroly 22.5.2007. Rozsudok Okresného súdu Bratislava II č. k. 50C/219/2007-165 bol vydaný 6.6.2008 a odporca Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja bolo ním zaviazané zaplatiť navrhovateľovi 183 588,- Sk z titulu zostatku poskytnutého grantu, keď odporcovi 16.6.2006 predložil podľa čl. 15 ods. 2 prílohy č. 2 grantovej zmluvy záverečnú správu. Predmetný rozsudok okresného súdu sa stal právoplatným 11.3.2010 (potom, ako odvolací súd odvolanie podané neoprávnenou osobou odmietol (!)), t.j. pred ukončením výkonu vládneho auditu. Žalobca v priebehu auditu poukázal na záväznosť rozsudku okresného súdu a trval na rozsahu vykázaných výdavkov s poukazom na dokumentáciu predloženú MV RR a tiež do súdneho spisu v predmetnej veci vedenej na okresnom súde - pozri vyjadrenie k predbežnej správe z vládneho auditu z 12. mája 2010. Listom z 11.3.2010 SFK v oznámení o neopodstatnenosti námietok pod b.5/ uviedla, že MV RR predložilo doklady a písomnosti predložené príjemcom a audítorská skupina vzala do úvahy „všetky účtovné doklady, písomnosti, podpornú dokumentáciu, ktorú mala k dispozícii od APRR MV RR, ako aj predložené príjemcom“, avšak zo spisovej dokumentácie nevyplýva žiadny zoznam o takých dokumentoch, ani ich zhodnotenie pre výsledok auditu. Na základe uvedeného dospel

odvolací súd k záveru, že rozhodnutie žalovaného je založené na nedostatočnom zistení skutkového stavu veci, rozhodnutie je nepreskúmateľné z hľadiska námietok uplatnených žalobcom v priebehu auditu, s ktorými sa nezaoberal prvostupňový správny orgán a s ktorými sa žalovaný nevysporiadal ani v odvolacom konaní. Podľa názoru odvolacieho súdu vzhľadom na právoplatné súdne rozhodnutie OS Bratislava II, ktorým bola uložená povinnosť vyplatiť zostatok poskytnutého grantu, mal žalovaný vysvetliť dôvody rozdielného výsledku vládneho auditu aj z pohľadu zodpovednosti MV RR za riadne vyhodnotenie a ukončenie grantovej zmluvy a za výsledok súdneho sporu. Podľa § 159 ods. 2 OSP výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány. Výsledok vládneho auditu s uloženou povinnosťou vrátiť prostriedky je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné posúdiť aj v súvislosti s opačným výsledkom súdneho sporu, v ktorom bola žalobcovi priznaná suma nad rámec vyplatenej zálohy. Odvolací súd súčasne poukazuje na to, že začatie a ukončenie vládneho auditu bolo reálne už počas prvostupňového súdneho konania (žiadosť o jeho vykonanie bola podaná 22.5.2007, prvostupňový rozsudok bol vyneseneý 6.6.2008), avšak výsledok vládneho auditu nebol známy ani do ukončenia odvolacieho súdneho konania (11.3.2010). (Odvolací súd len poznamenáva, že zjavná nekvalifikovanosť odvolateľa (MV RR), v dôsledku ktorej bolo odvolanie odmietnuté vylúčila akúkoľvek možnosť vecného preskúmania prvostupňového súdneho rozhodnutia.)

V predjednávanej veci odvolací súd zistil, že spisový materiál predložený žalovaným (zväzok II) obsahuje pod pol. 15 „doklady doložené účastníkom konania“, avšak pod pol. 16 uvedené oznámenie o začatí správneho konania zo 14.9.2010, pod pol. 18 uvedené vyjadrenie k začatiu správneho konania a pod pol. 19 uvedené rozhodnutie SFK z 15.10.2010 dáva súdu podklad pre záver, že v správnom konaní nebolo dodržané ustanovenie § 33 ods. 2 Správneho poriadku o práve účastníka oboznámiť sa s podkladmi rozhodnutia. Komplexný výsledok vládneho auditu vzhľadom na písomnosť „chyby a omyly v zmysle štandardov pre profesionálnu prax interného auditu z 20.7.2010“ (uvedený pod pol. 17 II. zväzku spisu žalovaného), nebol so žalobcom prerokovaný a rovnako v správnom konaní neboli prerokované sporné neuznané a žalobcom uplatnené nákladové položky. Odvolací súd považuje prerokovanie sporných položiek v správnom konaní za súčasť zistenia skutočného stavu veci tak, aby bolo zrejmé, ktorá položka, z akého dôvodu nebola uznaná. Súd v rámci prieskumu zákonnosti rozhodnutia nemá dôvod posudzovať oprávnenosť či neoprávnenosť vynaložených nákladov bez toho, aby jednotlivé položky boli takto jednoznačne v rozhodnutí vymedzené a zdôvodnené. Odvolací súd súčasne poukazuje na to, že vo vyjadrení žalobcu ako účastníka k začatiu správneho konania z 21.9.2010 boli vznesené námietky proti spôsobu zmeny rozpočtu zo strany kontrolnej skupiny a proti neakceptovaniu niektorých výdavkov zo skupiny nepriamych výdavkov (bod 3). V bode 6. vyjadrenia účastník žiadal zadováženie dokladov od kontraktáčného orgánu, ktorý vyhodnotil výdavky ako oprávnené. Z obsahu vyjadrenia žalobcu jednoznačne vyplýva oprávnenosť požiadavky, aby správny orgán v správnom konaní uskutočnil ústne pojednávanie na odstránenie rozporov v posudzovaní jednotlivých výdavkov prípadne na priamu konfrontáciu týchto názorov. Odvolací súd na základe spisového materiálu konštatoval, že prvostupňové správne konanie sa obmedzilo len na vydanie oznámenia o jeho začatí, na prijatie vyjadrenia k začatiu správneho konania bez zrejmých úkonov svedčiacich o tom, že sa správny orgán obsahom vyjadrenia zaoberal a na vydanie prvostupňového rozhodnutia. V správnom konaní nebolo vykonané dokazovanie. Uvedené odvolací súd považuje za podstatnú vadu konania, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia.

Podľa § 3 ods. 5 a § 46 Správneho poriadku rozhodnutie správneho orgánu musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu tejto zákonnej požiadavke nezodpovedá a odvolací správny orgán vady prvostupňového konania a rozhodnutia neodstránil. Žalovaný v odvolacom konaní nevykonával dokazovanie a nezaoberal sa námietkami účastníka konania - žalobcu uplatnenými v prvostupňovom konaní. Z týchto dôvodov je rozhodnutie žalovaného v rozpore s § 59 ods. 1 Správneho poriadku a bolo ho potrebné z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia rozsahu a dôvodov odvolania zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie (§ 250ja ods. 3 OSP).

Podľa § 250k ods. 1 OSP žalobcovi patrí náhrada trov konania, ktorá pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia v sume 638,22 Eur podľa vyčíslenia uvedeného v odvolaní a tiež z náhrady súdneho poplatku v sume 2 x 66 Eur, spolu v sume 770,22 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.